

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**La qüestió del Col·legi de Segona Ensenyança****No es sortiran amb la seva els envejosos ni els rabiosos, ni els que sota mà treballen pel "seu sant"**

Per a ahir, dissabte, s'havia assenyalat el Ple Municipal en el qual s'haurà discutit la ja prou remoguda qüestió del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança. Tots els enemics sistemàtics d'aquesta obra de cultura ciutadana, tots quants un dia i un altre dia han anat pensant, — d'ençà de l'any 1920 — com i quan trobaran el moment just per a donar-li la punyalada mortal, s'han aplegat ja i van a donar la «gran batalla». Motius? Cap d'importància; ni un sol dels que pesen en les resolucions conscients de les persones que pensen per compte propi.

Tots els enemics de les llibertats dels homes, absolutament tots (inclús els que més radicalisme aparenten), s'han confabulat per a destruir l'obra positiva i verament ciutadana que l'Institut Municipal de Segona Ensenyança de Granollers ha realitzat i podria realitzar encara. I la trajectòria és ben senzilla: forahitar-ne l'home que ha donat vida a l'Institució; tota altra cosa bé prou que es morirà.

La vergonya més gran que podria sentir un poble que en tot moment es vanta d'ésser o de volguer ésser lliure, i que ara més que mai sentim dir en tots moments que deu i que vol ésser mascle, seria que s'aconseguís aquest despropòsit que representa l'anul·lació — en lloc del major perfeccionament — de la millor obra, amb tot i tants defectes que vulguin trobar-hi, que han fet els polítics granollerins de quinze anys a aquesta part.

Encara que la majoria de l'Ajuntament de Granollers estigui integrada per una colla de persones que de tot poden entendre menys de les qüestions de l'esperit; encara que les ambicions, enveges i misèries d'un professorat que no sap on va ni qui el porta estiguin en grau superlatiu; encara que la maldat encarnada en aqueixos temps en l'ànima

negra d'una persona estafeta que sembla condueix tot el poble; encara que els que es titulen liberals i radicals extremistes fassin el joc als enemics de totes les llibertats humanes, no seran prou per a destruir l'obra més important que ha fet el nostre poble.

Els qui avui constitueixen la minoria consistorial; els qui fins al present *ningú*, *absolutament ningú*, els ha pogut titllar de malversadors dels cabals del comú; els qui sempre i a tothora han estat disposats a demostrar amb fets — no amb paraules — l'afecte més sincer a tota obra cultural i ciutadana, s'oposaran — n'estem ben certs, — fins allà on sigui possible a que sigui un fet eixa atzagaiada que es proposen portar a terme un conglomerat indefinit de forces fictícies que no representen ni representaran mai la ciutat nostrada. Els negats, les ànimes roïnes que mai pensen en cap idea noble, no podran tampoc sortir-se d'aquest fangueig en que estan col·locats. El poble sà, la massa conscient de Granollers, els barrarà el pas. I sino, al temps.

Intolerància

Dijous, en finalitzar la sessió de la Comissió Municipal Permanent de l'Ajuntament, l'alcalde, senyor Rosàs, s'atreu a censurar públicament la conducta del Secretari senyor Boèt, però no en el seu caràcter de funcionari, de qui va dir que estava molt satisfet, sino com a periodista i corresponsal del diari «El Dia Gráfico», i com a conseqüència d'un solt inserit en aquell rotatiu barceloní, comentant el nostre editorial de la darrera setmana.

El senyor Boèt contestà, també públicament, i de manera enèrgica a aital intent d'atropell de que se'l volia fer objecte com a home i com a periodista i no com a Secretari.

L'alcalde, naturalment, reconegué tot seguit que s'havia comportat no gaire bé en proposar-se coaccionar el Secretari de l'Ajuntament en coses que, com a periodista havia escrit i que en absolut són veritat per tots reconeguda.

Després, i particularment, ens hem assabentat que foren donades unes explicacions per part de qui intentà aquella coacció. I... res més, que nosaltres sapiguem.

Com a homes que escrivim i volem tota la llibertat d'expressió, tant com tota la responsabilitat que hom contreu, protestem davant de les autoritats i de tot el poble liberal d'aqueix nou intent d'atropell fet pel caciquet de Granollers que sempre està disposat (encara que sigui ridiculitzant-nos a tot hora) a servir cegament la ira que tenen concentrada d'ençà de molts anys la «Cobla de l'Odi» que presideix el cacic màxim d'aquestes contrades don Jaume de Ribà i d'Espanya (abans Santiago).

Investides

Parlant de l'assalt dels *legionarios* a la redacció del setmanari madrileny d'esquerres «Nosotros», hom atribueix al cap del govern les següents declaracions:

«Dijo el conde de Xauen que sabía que se buscaba a un individuo jorobado que parecía había intervenido en la agresión.»

Jorobado...? Jorobado?... Geperut...? Geperut...? Ah! Nosaltres en sabem un d'aquests, que viu a la Plaça Gran de Granollers. Es molt entremaliat, i, si bé no sabíem que perteneixia a la púrria de «Los legionarios de España», no ens estranyaria gens, tenint present que a la ciutat capital del Vallès tot ho fa anar en renou. Qui sap si ha pensat fer altre tant a la capital d'Espanya!

Ai, Senyor, qui ens ho havia de dir que el Sanyó Ramon tan prompte se'ns tornés d'aquesta manera!...

Endevinalla

En què es diferencien les tempestes amb els «Agustins Trompes»?...

En que en les tempestes «va llem-pe-gant»...

I els segons ba-llen... co-brant.

— Hom assegura que en reunió celebrada s'ha acordat contractar el llacer de Vic perquè quan, després de les eleccions municipals, es passegin pel carrer determinats gossos que ara s'atipen, s'els dongui caça i se'ls aconduexi en el carretó.

— Es motiu de comentaris saborosos l'assídua concurrència a les taules del «Bar Europa» d'un capellanet — per cert no castrèns — a altes hores de la nit i en *molt bones i honrades companyies*.

Hom diu que aquestes tertúlies es relacionen amb l'anunci de l'irmediata celebració d'un extraordinari concert d'orgue a càrrec d'un eminent executant de música religiosa, qui ha assolit èxits formidables en les seves exhibicions també a altes hores de la nit, vorera amunt i vorera avall de la nostra carretera.

— En els Jocs Florals infantils celebrats a Cabriboc, ha obtingut la flor natural l'apropiat infantó Agustí Trompa, pel seu treball «Matadero, Aritmètica i Butxaca».

Bienaventurados los mansos

Que, cual reptiles, rastreando van.

Meditan, serenos, dar buen zarpazo

Y una vez meditado, no falla; lo dan.

RUBEN DARFO